Veranderingen houden me scherp!

tekst
ANNELIES BERGMANS
foto
CAROLINE BOUDRY

Sofie Coppers is coördinator van het Huis van het Kind Stadsregio Turnhout (Regio in Transitie). Voor het Trampoline-project zet ze elke dag stapjes naar meer geïntegreerd samenwerken tussen de verschillende partners.

'Een krachtig Huis van het Kind vertrekt vanuit een sterk geloof in preventie. Kwaliteitsvolle basisvoorzieningen voor jonge kinderen hebben de volgende jaren groot effect. Om een aanbod te creëren voor gezinnen met kinderen van alle leeftijden heb je partners nodig! Samen een gedeeld verhaal creëren, is een grote uitdaging. Om ons tekort aan kinderopvang aan te pakken, trok ik minder evidente partners over de streep om mee te denken. Het Agentschap Integratie en Inburgering en de LIGO's zien dat mensen niet aan het inburgeringstraject of Nederlandse lessen beginnen, omdat ze geen opvang vinden. Ook de VDAB merkt dat het gebrek aan kinderopvang een rem is voor werkzoekenden. Dat ik mijn steentje bijdraag om hun bewustzijn daarover te vergroten, geeft me energie.

Ik ben blij met kleine stapjes. Tien extra opvangplaatsen kunnen een immens verschil betekenen. Taal, werk, onderwijskansen ...: goede kinderopvang is een belangrijke schakel om op al die terreinen verandering in gang te steken. Medewerkers in het 'Mama leert'-project (*waar ouders Nederlands oefenen en kennismaken met kinderopvang, n.v.d.r.*) vertellen dat het soms weken duurt voor mama's hun kindje van schoot laten gaan, maar met veel tijd en ondersteuning krijgen ze toch vertrouwen in de kinderopvang. Daar word ik zo blij van! Dit jaar openen we twee fysieke Huizen van het Kind. Het deed ons brainstormen over hoe de gezinnen in onze gemeente te ondersteunen. We zien dat gezinnen vaak gebruikmaken van voorzieningen enkele gemeentes verder. Zeker in kleine dorpen heb je elkaar nodig om dat vangnet voor gezinnen dicht genoeg te maken. Daar overtuig ik mensen dat je meer kwaliteit krijgt door de handen in elkaar te slaan.'

In Turnhout wordt het peuterspeelpunt georganiseerd in de wachtruimte van het consultatiebureau. Dat biedt veel kansen: er komen heel diverse gezinnen die de werking van Huis van het Kind leren kennen. We leiden hen nadien verder toe naar het aanbod voor oudere kinderen, zoals hulp bij de inschrijving van hun kind in de secundaire school. Mijn grote droom is cultuursensitief denken en werken evident te maken. In het Lokaal Loket Kinderopvang doen we er alles aan om te vermijden dat mensen die de weg niet kennen uit de boot vallen. Toch zie ik dat de wachtlijst bevolkt blijft door gezinnen met migratieachtergrond. Meer nog, ik merk nog steeds dat sommige medewerkers vooroordelen hebben als er een kind met een 'vreemde' naam in de opvang komt. Dat is zo oneerlijk! Bij de peuterspeelpunten in Turnhout merken we dat medewerkers met een migratieachtergrond een positief effect hebben op het vertrouwen dat gezinnen hebben in het team. Er verschuift en verandert zoveel in het landschap! Dat houdt mij alert. Elk gezin is anders en dat vraagt maatwerk en samenwerking. Het is fijn dat ik daar mee kan aan bouwen.